

Mera om "hållet" i Flåsjöns botten.

När Tåsjö by togs upp av finnarna, var det rörfiske i sjön ute på ett grund mellan denna by och det mitt emot liggande Lövvik, där också en finne slagit sig ned. En tid bortåt fiskade de båda byarnas åbor i sänja på grundet, och många voro de tunnor rör de togo där i "gångstiden" om höstarna. Men slutligen råkade de att bli osams. Då sade tåsjögubben till lövviksfinnen: "Hädanefter skall du slippa se röra, så behöver du ej gräla", och så kastade han en tallrot i sjön med en besvärjelse att så länge något av den var kvar skulle ej rör fångas där. Sedan den tiden har sällan någon rör kunnat fiskas i Tåsjön.

Säggen förmäler, att rören i följd av trolldomen gått över till Flåsjön genom ett hål i stranden, såsom lövviksfinnen en dag med egna ögon vart varse.

Ur Erik Modin: Gamla Tåsjö. sid 339.

Storfisken vid Strandhällan.

I början av juni 1935 satt undertecknad på en hälla vid stranden av Flåsjön. Jag hade cyklat från Havsnäs och stannade vid Strandhällorna. Solen gassade och sjön låg alldeles spegelblank. Plötsligt kom en fisk lojt simmande mot stranden. Det var lugnt, och jag såg den tydligt mot den ljusa botten. Den var stor - mellan en och två meter tyckte jag. Jag satt alldeles stilla. När fisken kommit två eller tre meter från stranden, stannade den. Jag tyckte den stirrade på mig. Plötsligt gjorde den ett svep med stjärten och försvann mot djupare vatten. Jag vågade inte berätta om min fisk, förrän jag frågat Ante Olsson, om det verkligen fanns fiskar på över metern i Flåsjön. "Det gör det", sa Ante, "du behöver inte va rädd att bli utskrattad".

Birger Källberg.